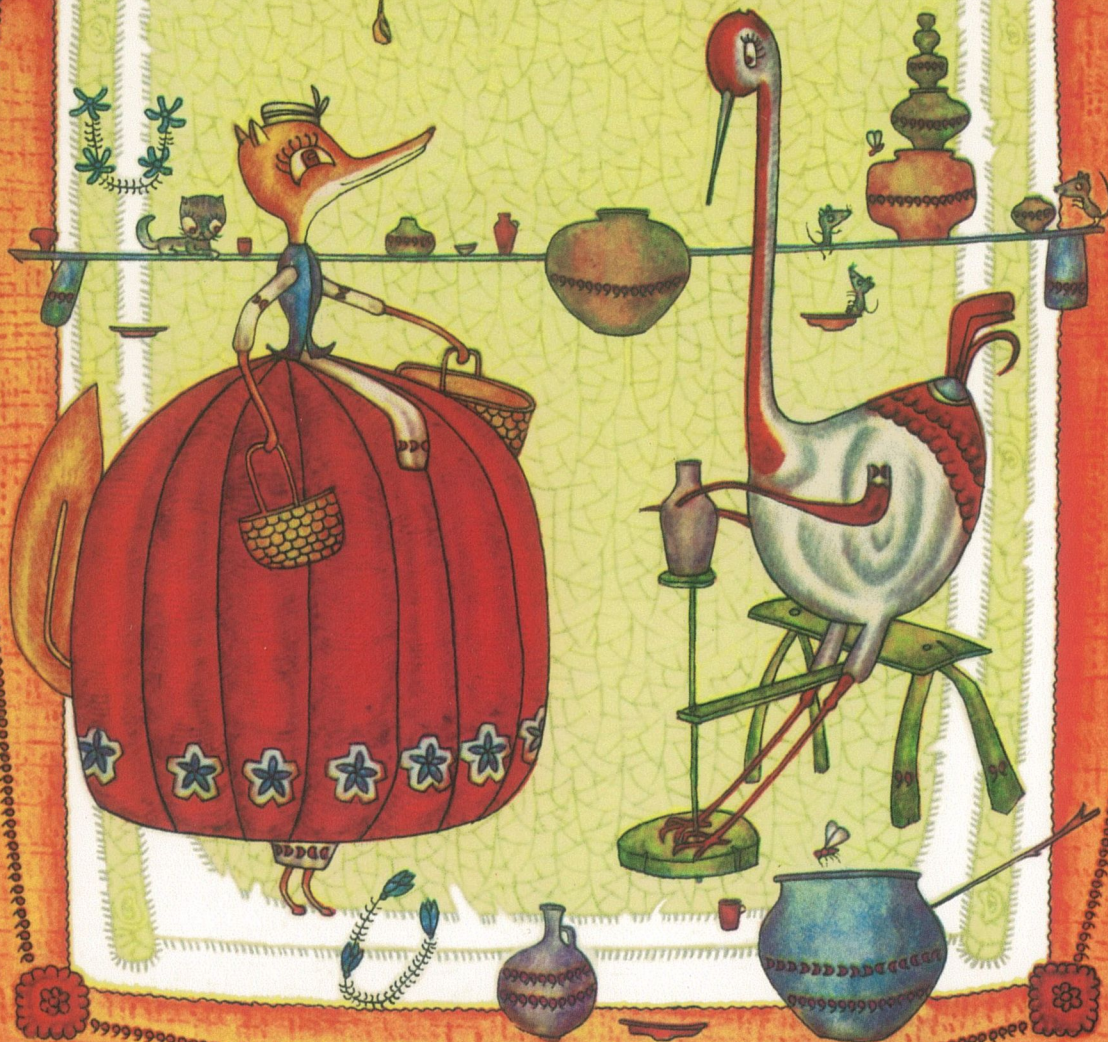

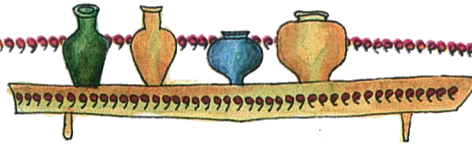
ЛИСИЧКА ТА ЖУРАВЕЛЬ

LISICA I ŻURAW

Поверніть книгу не пізніше зазначеного терміну

ЛИСИЧКА ТА ЖУРАВЕЛЬ

LISICA I ŻURAW

Українська народна казка

Ukraińska bajka ludowa

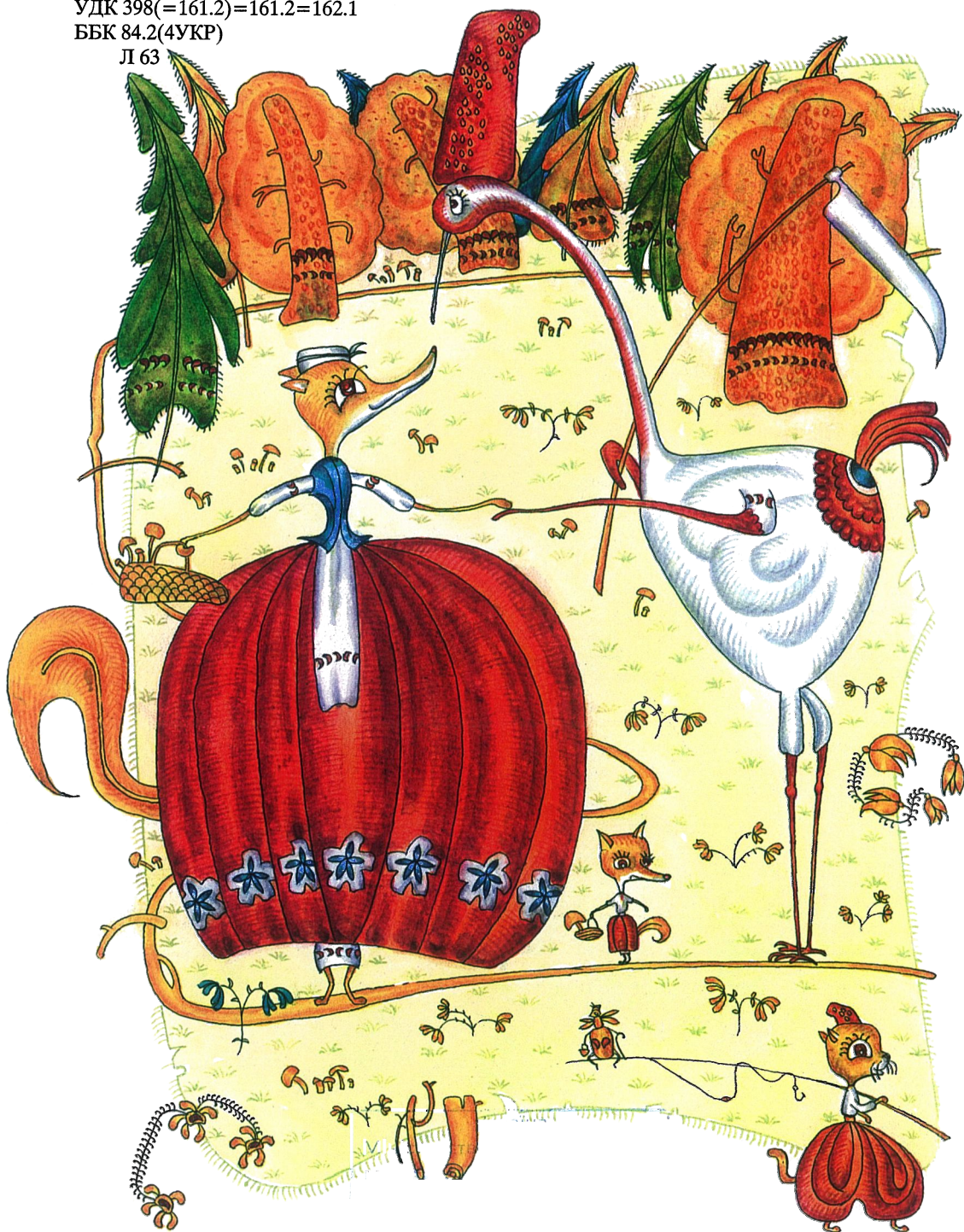
Малюнки *Володимира Голозубова*

Ilustrował *Wolodymyr Gołozubow*

Київ «ВЕСЕЛКА»
«WESEŁKA» Kijów
2016

УДК 398(=161.2)=161.2=162.1
ББК 84.2(4УКР)
Л 63

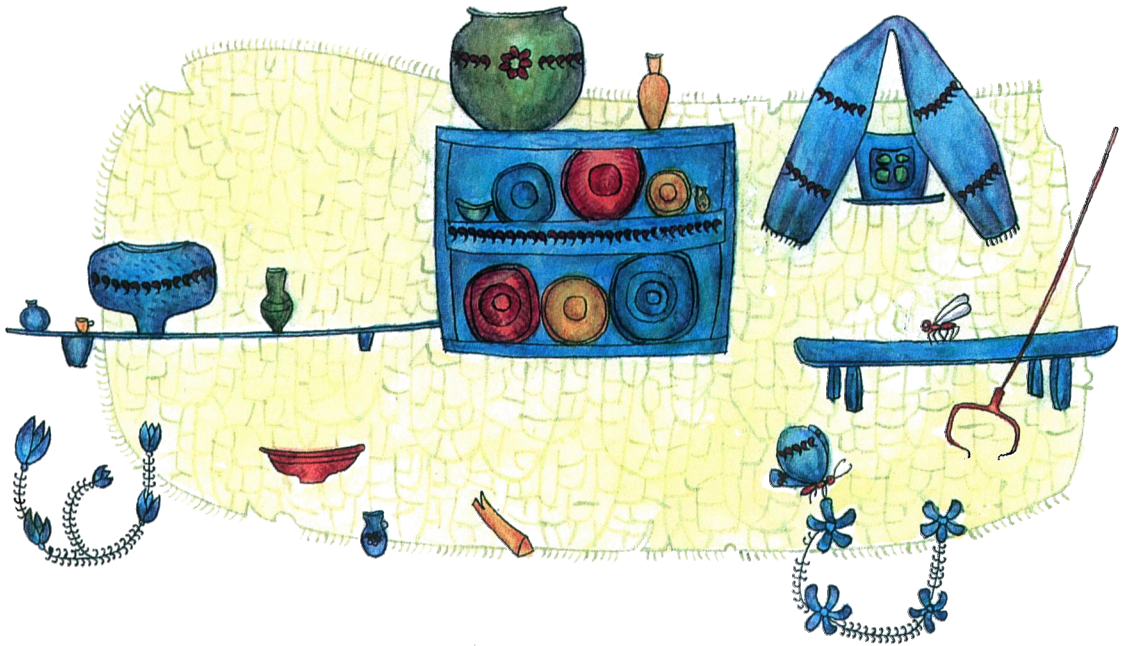
Були собі Лисичка й Журавель. Ото й зустрілися
якось у лісі. Та такі стали приятелі!

Кличе Лисичка Журавля до себе в гості.

— Приходь, — каже, — Журавлику, приходь, лебе-
дику! Я для тебе — як для себе. Я для тебе — як для
себе.

Рewnego razu Lisica spotkała w lesie Żurawia. Od tego
czasu zostali wielkimi przyjaciółmi! Lisica zaprasza
Żurawia w gości:

— Przyjdź — mówi — mój drogi przyjacielu, przyjdź,
kochanie, nie odmów! Będiesz się czuł, jak u siebie.
Nie pożalujesz.

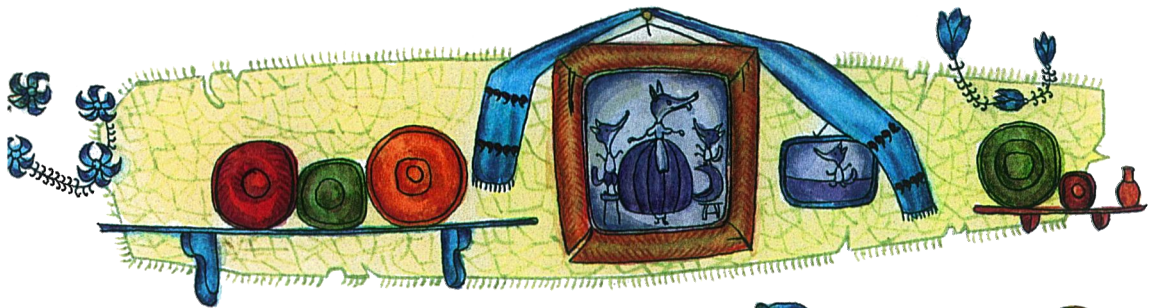
От приходить Журавель на ласкаві запросіні.
А Лисичка наваріла кашкі з молочком, размазала по тарілці та й припрошуе:

— Прізвольяйся, Журавліку, прізвольяйся, лебедіку!

Przyszedł Żuraw, nie pogardził.
Lisica ugotowała kaszę na mleku, nałafa na płytki talerz
i zaprasza gościa:

— Częstuj się — mówi. — Proszę jedz, mój drogi!

Журавель до кашки — стукав, стукав дзьобом по тарілці — нічого не вхопить.

А Лисичка як узялася до страви — лизь та лизь гарненько язиком, поки сама всю кашу чисто вилизькала.

Вилизькала та до Журавля:

— Вибачай, Журавлику, — що мала, тим тебе й приймала, а більше нема нічого.

— То спасибі ж, — мовить Журавель. — Приходь же, Лисичко, тепер ти до мене в гості.

Żuraw siadł do stołu — dziobie, dziobie po talerzu, ale chwycić nic nie może.

Lisica tymczasem jak przypadła do strawy — raz w jedną, raz w drugą stronę swym jęzorem kaszę zagarnia. Z takim apetytem to robi, że wkrótce talerz czyściusienki został.

Kiedy już wszystko wylizała, to tak oto powiedziała do Żurawia:

— Przepraszam cię, przyjacielu — czym miałam, tym i częstowałam. Więcej już nic nie mam.

— Dziękuję, dziękuję — odpowiedział Żuraw. — Proszę cię, teraz ty przyjdź do mnie!

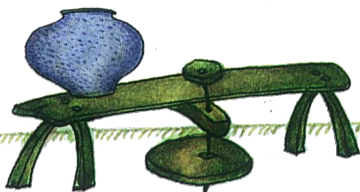
— А прийду, Журавлику, прийду, лебедику!
На тому й розійшлися. От уже Лисичка йде до Журавля в гостину. А Журавель наварив такої-то смачної страви: узяв і м'яса, й картопельки, й бурячків — усього-всього, покришив дрібненько, склав у глечичок з вузькою шийкою та й каже:

— Przyjdę, przyjdę, mój Żurawiu. Przyjdę, kochanie, napewno przyjdę!

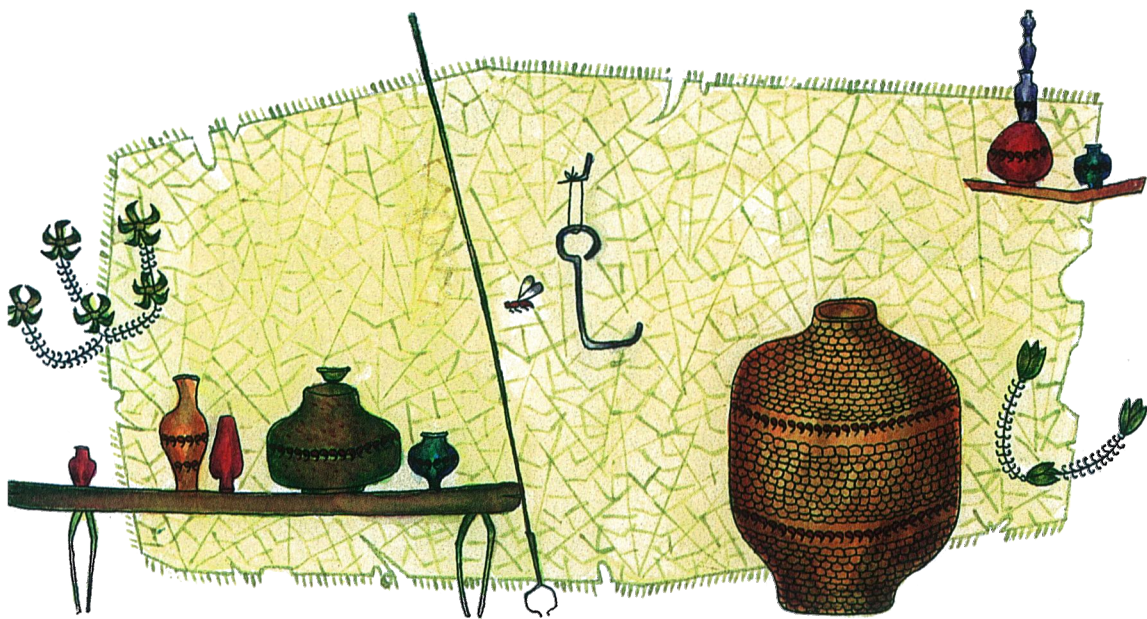
Pożegnał się Żuraw i na tym rozstali się przyjaciele.

Przyszła Lisica w gościnę do Żurawia.

Żuraw zrobił smaczny obiad, usmażył mięso, ugotował ziemniaków, sałatkę przygotował i wiele innych przypraw wytwornych dodał. Wszystko to posiekał drobnusienko, włożył do dzbanka z długą i wąską szyjką i mówi do Lisicy:

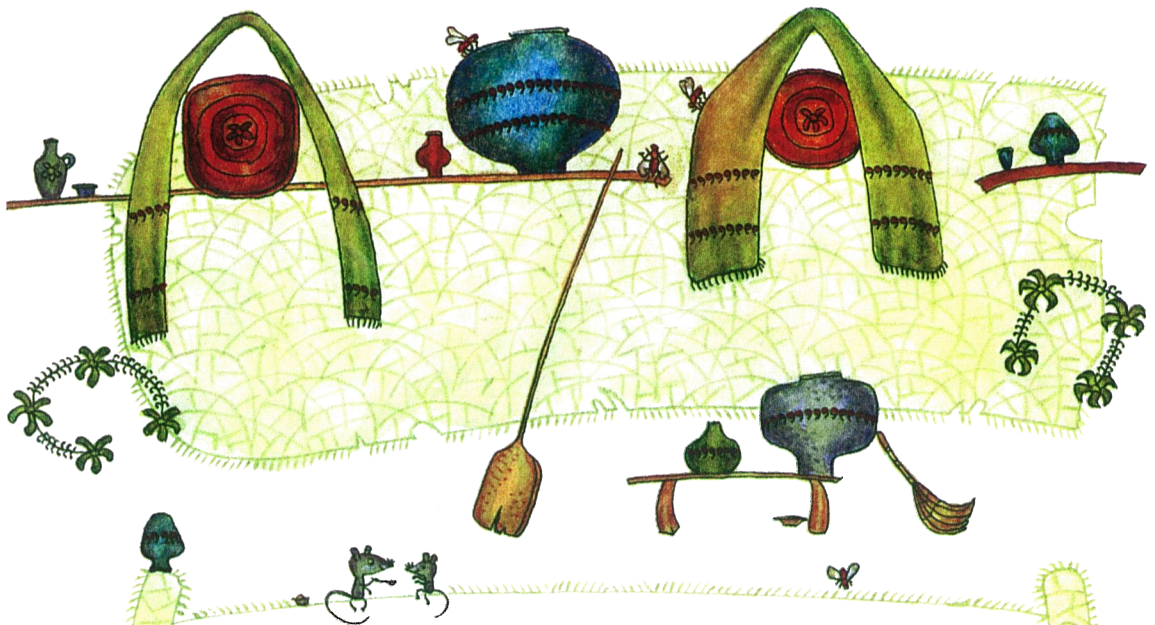
— Призволяйся, люба приятелько, не соромся!
От Лисичка до глечика – голова не влезить! Вона сюди, вона туди, вона й боком, і лапкою, і навстоячки, і зазирати, й нюшити... Аж на стіл добулася – нічого не вдіє!

.....

— Proszę, częstuj się, moja przyjaciółko, nie krępuj się.
Proszę jedz!

Lisica rzuciła się do dzbanka — głowa nie wchodzi.
I tu, i tam próbuje, i z boku, i łapą sięga, na palce się wspina,
aż na stół się wdrapała, a sięgnąć nie może.

А Журавель не гуляє: все дзьобом у глечик, усе в глечик. Помаленьку-помаленьку — та й поїв, що наварив. А тоді й каже:

— Оце ж, — каже, — вибачай, Лисуню, що мав, то тим і приймав. Та вже більше нічого не маю на гостину.

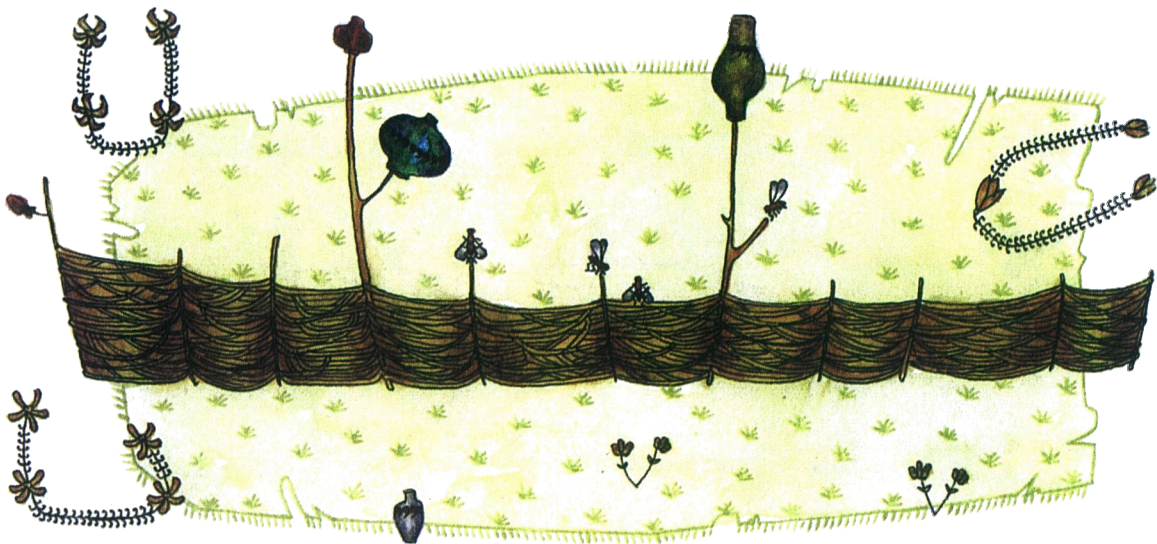
.....

Żuraw tymczasem nie próżnuje, raz za razem swój dziób w dzban zapuszcza, co lepsze kęsy wyciąga. Je powoli, nie spiesząc się.

Kiedy już wszystko zjadł, co przygotował, powiedział:
— Przepraszam cię najmocniej. Czym miałem, tym i częstowałem! Więcej już nic nie mam.

Ох і розгнівилася ж Лисичка! Так розсердилася,
що їй подякувать забула, як годиться, чемним бувши.
Так-то їй Журавлева гостина до смаку припала!
Та від того часу й не приятелює з Журавлями.

.....

Rozgniewała się Lisica strasznie. Tak strasznie, że nawet
podziękować gospodarzowi zapomniała, a wydawało się, że
była grzeczna.

Och, jak nie przypadł do smaku Lisicy poczęstunek
Żurawia!

Od tego czasu nigdy już więcej Lisica nie przyjaźniła się
z Żurawiem.

Літературно-художнє видання

ЛИСИЧКА ТА ЖУРАВЕЛЬ

Українська народна казка

(Українською та польською мовами)

Переклад з української
Дуркевича Миколи Михайловича

Художник
Голозубов Володимир Васильович

Головний редактор *І. Т. Бойко*

Художньо-технічна редакція та верстка *С. І. Павлюк*

Підписано до друку 15.04.2016. Формат 70x100/16.

Папір офсетний. Гарнітура Minion Pro.

Умови, друк. арк. 1,29. Обл.-вид. арк. 1,8.

Тираж 600 пр. Зам. 0605/5.

Національне видавництво дитячої літератури «Веселка»,

вул. Мельникова, 63, Київ, 04050

E-mail: veselka.ua@ukr.net Тел. (044) 483-95-01.

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру видавців,

виготівників і розповсюджувачів

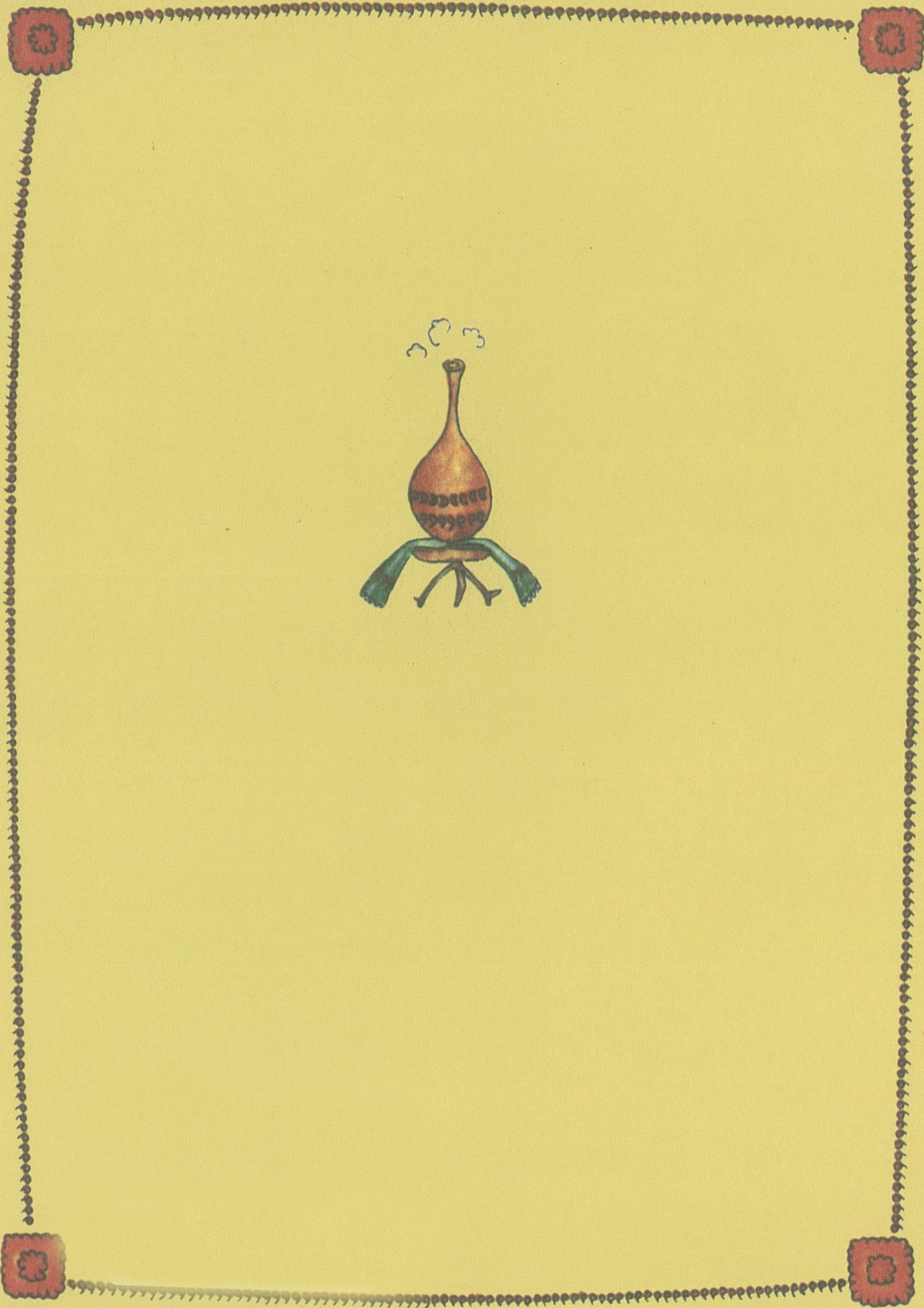
видавничої продукції серія ДК №3972 від 08.02.2011 р.

Віддруковано ТОВ «Геопринт»,

вул. Велика Васильківська, 69, Київ, 03022. Тел. (044) 502-80-60

Серія ДК №4660 від 26.11.2013 р.

ISBN 978-966-01-0486-0

9 789660 104860